

[Justitsministeren.]

ved 1. behandling fik en velvillig modtagelse her i salen.

Det foreslås — således som det er sket bl. a. i ægteskabsloven og adoptionsloven — at give justitsministeren bemyndigelse til at indgå konventioner eller fastsætte regler om forholdet mellem dansk og udenlandsk lovgivning om arv, dvs. såkaldte international-privatretnlige regler om, hvilken stats lovgivning der skal anvendes ved afgørelsen af spørgsmål om arv efter loven eller testamente i tilfælde, hvor flere staters lovgivning kan komme på tale.

Bemyndigelsesbestemmelserne agtes anvendt til at ratificere Haager-konventionen om testamenteres form og en overenskomst om ændring af den nordiske dødsbokonvention. Ændringerne af dødsbokonventionen er sket dels for at kunne tiltræde Haager-konventionen, dels af hensyn til de ændringer i arvelovene i de nordiske lande, der er gennemført i de senere år. Konventionen og ændringsoverenskomsten med bemærkninger, udarbejdet af justitsministeriet, er optrykt som henholdsvis bilag 1 og 2 til lovforslaget.

Da dette forslag er det første lovforslag, jeg fremsætter som justitsminister, vil jeg benytte lejligheden til at fremkomme med nogle bemærkninger angående folketingets muligheder for at få kendskab til de udtalelser, der afgives om lovforslag af myndigheder og organisationer. Jeg gjorde selv under 1. behandling af lovforslaget i oktober 1973 opmærksom på det uheldige i, at tinget ikke gøres bekendt med disse udtalelser. Min forgænger har truffet den aftale med retsudvalget, at ministeriet samtidig med fremsættelsen af forslaget i folketinget sender et antal eksemplarer af høringsvarene til retsudvalgets sekretær, der så vil kunne udlevere dem til ordførere og andre, der måtte ønske det. Jeg er indstillet på at videreføre denne ordning. Høringsvarene vedrørende dette forslag er derfor allerede oversendt til retsudvalgets sekretær i 15 eksemplarer.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje

ting at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse*.

Forslaget, som omfatter 490 personer, er fuldstændig identisk med det forslag, som min forgænger som indenrigsminister fremsatte for folketinget den 9. oktober 1973, og som efter at have været til 1. behandling blev henvist til udvalget vedrørende lov om indfødsrets meddelelse. Dette udvalg afgav den 1. november 1973 betænkning over lovforslaget og indstillede forslaget til uændret vedtagelse. Under henvisning til foranstående skal jeg anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling og hurtigst mulige vedtagelse.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om udøvelse af tandlægevirksomhed. (Tandplejere)*.

Der er tale om en genfremsættelse af det den 6. november 1973 fremsatte lovforslag.

I sommeren 1974 forventes det første hold af et nyt hjælpepersonale for tandlægerne, tandplejerner, færdiguddannede på Skolen for Klinikassistenter og Tandplejere i København. Dette personale uddannes til at bistå tandlægerne ved en række tandlægelige funktioner og herunder også i et vist omfang instrumentel behandling af patienterne. Efter den gældende tandlægelov er det imidlertid forbudt tandlægerne at anvende medhjælpere til instrumentel behandling af patienter, og det vil derfor være nødvendigt gennem en ændring af loven at skabe hjemmel for, at dette personale kan fungere i overensstemmelse med sin uddannelse.

I januar 1973 nedsatte indenrigsministeriet et udvalg til at revidere tandlægeloven. Nærværende lovforslag er udarbejdet på grundlag af en af tandlægelovudvalget udarbejdet redegørelse med forslag til lovgivning om tandplejernes virksomhed, og udvalget har i denne forbindelse fremhævet, at det formentlig vil være nødvendigt på et senere tidspunkt at overveje reglerne om tandplejere set i lyset af de bestemmelser, som udvalget i øvrigt måtte foreslå i en ny tandlægelov.

Det fremsatte lovforslag har således alene til formål at afklare et øjeblikkeligt problem omkring anvendelse af denne særlige hjælpe-kraft for tandlægerne, men det er min op-